

Den store hvide flok

H.A. Brorson (1694- 1764)

Norsk folkemelodi

1. Den sto - re hvi - de flok vi se som tu - sind bjer - ge
Det er den hel - te - ska - re, som af hin den sto - re
2. Her gik de un - der stor fo - ragt, men se dem nu i
Sandt er det, i så mang - gen nød tit tå - re - strøm på
3. Til lyk - ke, kæm - pe - sam ling, ja, o, tu - sind - fold til
Du har for - ag - tet ver - dens trøst, så lev nu e - vig

fuld af sne, med skov om-kring af pal - me-sving, for
træng - sel kom og har sig to't i Lam - mets blod til
de - res pragt for tro - nenstå, med kro - ner på, i
kin - der flød, men Gud har dem, straks de kom hjem, af -
lyk - ke da, at du var her så tro i - sær og
vel, og høst, hvad du har så't med suk og gråd i

tro - nen, hvor er de?
Him - lens hel - lig - dom!
Him - lens præs - te - dragt!
tør - ret på sit skød,
slap - så vel her - fra!
tu - sind eng - les lyst!

Der hol - der de nu kir - ke - gang med u - op - hør - lig
 nu hol - der de hvor liv er bedst, hos ham en e - vig
 Op - løft din røst, slå pal - me - takt, og syng af Him - mel -

ju - bel-klang i hø - je kor, hvor Gud Han bor blandt
 løv - sals - fest, og Lam - met selv, ved li - vets elv, er
 kraft og magt: Pris væ - re dig e - vin - de - lig, vor

al - le eng - les sang.
 bå - de vært og gæst.
 Gud og Lam - met sagt!

